

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลลำเภอล้อม
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Application of Sufficiency Economy Philosophy in People's Daily Life
Samphao Lom Subdistrict, Phra Nakhon Si Ayutthaya District
Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

โกศล สอดส่อง

koson sodsong

วิทยาลัยพินิจบัณฑิต

Pitchayabundit College

E-mail : nuspong.ggg@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 24 ตุลาคม 2564

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 4 พฤศจิกายน 2564

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 4 พฤศจิกายน 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ของประชาชนตำบลลำเภอล้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลลำเภอล้อมประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และ 4) ด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม ของประชาชนตำบลลำเภอล้อมอำเภอพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งหมด 3,371 คนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 358 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้การทดสอบค่าที (t-test) และความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.67 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความมีเหตุผลค่าเฉลี่ยที่สูงสุด 4.74 รองลงมาด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ย 4.67 ตามด้วยด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย 4.63 และ ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีมีค่าเฉลี่ย 4.63 2. ผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในชีวิตประจำวัน พบว่าประชาชนที่มี เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนประชาชนที่มี อายุ สถานภาพ และรายได้ต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การประยุกต์ใช้, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, ชีวิตประจำวัน

ABSTRACT

This research aimed 1) to study the application of sufficiency economy philosophy in daily life of people in Samphao Lom sub-district, Ayutthaya district, Ayutthaya province.

2) tocomp are the application of sufficiency economy philosophy in daily life of people in Samphao Lom sub-district, Ayutthaya district, Ayutthaya province. to compare the application of the philosophy in the daily life of the Samphao Lom sub-district, four aspects: 1) the restraint, 2) rationality. 3) the immune system in the body. And 4) the conditions and merits of Ayutthaya The total sample of 3371 people, 358 people used in the study was a questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage, average, standard deviation using the test (t-test) and ANOVA (One way ANOVA).

The research found that 1. The first application of philosophy on a daily basis by all sides. At the most, an average of 4.67, and considering it was found that the rationality average up 4.74, followed by its modest with an average of 4.67, followed by the terms of knowledge and virtue are averaging 4.63 and above. the immune system has a better average 4.63. 2. The comparison application –sufficiency. In everyday life Found that people who have sex Education level Professional and well With the application of philosophy in everyday life . The difference was statistically significant at the .05 level. Most people who are age and income differences. With the application of philosophy in everyday life is no different.

Keywords : The application, sufficiency economy, daily life

1. บทนำ

กระบวนการพัฒนาเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมักจะมุ่งเน้นผลทางด้านตัวเลขทาง GDP หรือ GNP มากกว่าการคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศบางประเทศมีค่า GDP สูงแต่กลับมีคนจนอยู่มาก นั่นคือปัญหาของการกระจายรายได้และจุดอ่อนที่สำคัญของการมุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจคือการละเลยตัวแปรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำให้ขาดคุณสมบัติของการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งเงื่อนไขของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สำคัญคือการกำจัดความยากจนให้หมดไป และทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศดีขึ้น ผลกระทบในส่วนของคุณภาพชีวิตที่เกิดขึ้นนี้ นับเป็นประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นผลกระทบที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ประเทศใดที่ประชาชนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมีคุณภาพชีวิตที่ดี หมายถึง การมีศักยภาพในการครองตน ครองชีพที่ดีสามารถพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ทัดเทียมกับอารยประเทศได้ ซึ่งคณะกรรมการนโยบายกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น ได้เล็งเห็นความสำคัญของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนจึงได้กำหนดให้มีการจัดทำแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมชนบทขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยยึดแนวทางพระราชดำรัสขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการนำนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานต่างๆ ในชนบท (กรมการปกครอง, 2543: 3-8) เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้แนะทางการดำรงชีวิตที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชดำรัสแก่ชาวไทยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 เป็นต้นมา และถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนในวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2540 เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนในกระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

เหตุผลนี้ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นคนท้องถิ่นจึงสนใจวิจัยเรื่อง ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเพื่อเป็น

ข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี

2) เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และรายได้

3. สมมติฐานของการวิจัย

ลักษณะส่วนบุคคลของชาวบ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสำเภาล่ม อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี 1) ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีเพศ ต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน 2) ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีอายุต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน 3) ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีสถานภาพ ต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน 4) ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน 5) ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีอาชีพหลักปัจจุบันต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน 6) ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีรายได้ต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และ 4) ด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม 2) ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้สำหรับการศึกษาครั้งนี้คือประชาชนตำบลสำเภาล่มอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี จำนวนทั้งหมด 3,371 คน 3) ขอบเขตด้านพื้นที่ คือประชาชนตำบลสำเภาล่มอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี

5. วิธีวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) พร้อมศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 3 ตอนคือตอนที่ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และรายได้ ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความ ตอนที่ 2) ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และ 4) ด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม ตอนละ 7 ข้อ รวมจำนวน 32 ข้อ โดยแบบสอบถามที่ใช้เป็นชนิดเลือกตอบ ลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของไลเคิร์ท (Likert's scale) มีทั้งหมด 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลางน้อย น้อยที่สุด ตอนที่ 3) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของประชาชน เป็นแบบสอบถามปลายเปิด มีแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการประมวลผล เพื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการศึกษาเชิงอธิบาย (Explanatory) และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) 1) ความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 5% จำนวนทั้งหมด 3,371 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 358 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถาม วิเคราะห์

ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้การทดสอบค่าที (t-test) และความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ได้กลุ่มตัวอย่าง

6. ผลการวิจัย

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา พระนครศรีอยุธยา สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 84.9 และเป็นเพศชาย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 ส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 รองลงมาคือ มีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 สถานภาพสมรส จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 77.4 รองลงมา คือมีสถานภาพโสด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตามด้วย สถานภาพแยกกันอยู่ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 และสุดท้าย สถานภาพหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 การศึกษาระดับประถม,มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 80.7 รองลงมา คือ ปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 และน้อยสุดคือ สูงว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 **อาชีพ** ส่วนใหญ่ มีอาชีพทำนา/ ทำสวน/ ทำไร่ จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 92.2 รองลงมา อาชีพค้าขาย จำนวน 19 คน และ สุดท้าย อาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 **รายได้** ส่วนใหญ่ มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 90.8 รองลงมา 20,001-30,000 บาท จำนวน 14 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.9 ตามด้วยรายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 สุดท้าย มีรายได้มากกว่า 30,000บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา พระนครศรีอยุธยา โดยรวมทุกด้านพบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย เฉลี่ย = 4.67, S.D. = .46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือด้านความมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ย = 4.74, S.D. = .44 รองลงมา คือ ด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ย = 4.67, S.D. = .44 ตามด้วย ด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย = 4.63, S.D. = .46 และด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี มีค่าเฉลี่ย = 4.63, S.D. = .49

3. แยกเป็นรายด้านดังนี้พบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา ด้านความพอประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย เฉลี่ย = 4.67 S.D.= .44 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด คือ มีการปลูกพืชผักสวนครัวหรือเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคในครัวเรือน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.90 S.D. = .30 รองลงมา คือ มีการผลิตหรือบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ (กินพืชผักอาหารพื้นบ้านแบบรู้คุณค่า) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.85 S.D. = .36 มีการผลิตของใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อลดค่าใช้จ่ายในครอบครัว อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.74 S.D. = .44 มีการดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายตามฐานะ เช่น ไม่ใช้จ่ายเกินตัว เกินรายรับ ฟุ่มเฟือย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.66 S.D. = .47 มีการลดค่าใช้จ่ายบางอย่างลง เช่น ค่าน้ำมันรถ ค่าโทรศัพท์ ของกินของใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.57 S.D. = .50 มีการเก็บออม และเลือกซื้อสินค้าที่ผลิตในท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.48 S.D.= .50 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหรือการถนอมอาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.47 S.D. = .50 ด้านความมีเหตุผล การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เฉลี่ย = 4.69 S.D. = .46 และเมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด คือ มีการใช้เหตุผลในการพิจารณาการลงทุนหรือกู้เงิน เช่น ทรัพยากรที่มีความสามารถในการชำระเงินของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.75 S.D. = .44 รองลงมา คือ มีการตัดสินใจเกี่ยวกับความพอเพียงในระดับครอบครัว เช่น เมื่อมีผลผลิตเหลือจากการบริโภค แล้วแบ่งขายเพื่อเพิ่มรายได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.74 S.D. = .44 ให้ความร่วมมือในการจัดให้มีเวทีชาวบ้านเพื่อให้ประชาชนและผู้แทนธุรกิจหรือหน่วยงานของรัฐได้มาร่วมแก้ไขปัญหาของชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.74 S.D. = .44 การปลูกพืชตามฤดูกาล โดยพิจารณาความต้องการของท้องตลาด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.68 S.D. = .47 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการวางแผนการใช้น้ำในการเกษตรให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำที่มีในพื้นที่ และลดปริมาณการใช้น้ำประปาหรือน้ำบาดาลโดยใช้น้ำฝนหรือน้ำในแม่น้ำลำคลองทดแทน อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย = 4.54 S.D.=.50

ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันพบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลลำเภาลุ่ม ที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เฉลี่ย = 4.63 S.D. = .49 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด คือ มีเครือข่ายหรือกลุ่มวิชาชีพเดียวกัน เพื่อจัดการการผลิตหรือบริโภคของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.78 S.D. = .41รองลงมา คือ มีระบบใช้จ่ายที่ดี เช่น การทำบัญชีครัวเรือน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย= 4.78 S.D. = .45 มีการวางแผนอนาคตของคนในครอบครัว เช่น มีการออมทั้งที่เก็บเงินไว้เองหรือฝากกับสถาบันการเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.64 S.D. = .48 การประกอบอาชีพหลาย ๆ อย่างในช่วงเวลาใกล้เคียงกันเพื่อรายได้ให้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย= 4.64 S.D. = .52 คนในครอบครัวช่วยกันทำงานหรือมีอาชีพเสริม อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย = 4.57 S.D. = .50, การรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.57 S.D.= .50 มีการดูแลเรื่องการเรียนรู้ของลูกเพื่อเป็นการเตรียมตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย = 4.56 S.D.= .50 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการพูดคุยเรียนรู้ร่วมกันภายในครอบครัวในเรื่องการละเว้นอบายมุขต่างๆอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.53 S.D. = .53

ด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม พบว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลลำเภาลุ่ม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เฉลี่ย = 4.63 S.D. = .46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด คือ มีการใช้ความเพียรในการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.83 S.D. = .37 และ มีการใช้สติในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.83 S.D. = .37 รองลงมา คือ มีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.72 S.D. = .45 มีการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.72 S.D. = .45 มีการเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ ความคดของท่านเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ผู้อื่นทราบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย= 4.68 S.D.=.47 มีการใช้ความรอบคอบและระมัดระวังที่จะนำความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับมาปฏิบัติจริง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.66 S.D.= .47มีการประกอบอาชีพโดยยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตนเองและผู้อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.62 S.D.= .49 มีการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.57 S.D.= .50 ให้ความร่วมมือกับชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับภัยธรรมชาติต่างๆเช่นการป้องกันภัยน้ำท่วม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.52 S.D. = .50 มีการให้ความช่วยเหลือคนจน หรือคนด้อยโอกาสอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย = 4.51 S.D.= .50 มีความอดทนในการประกอบอาชีพและช่วยเหลือสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.47 S.D.= .50 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีการยึดหลัก เดินทางสายกลางในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.46 S.D. = .50

7. ผลการเปรียบเทียบการ

ประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การเปรียบเทียบเกี่ยวกับการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาพระนครศรีอยุธยาจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพหลักปัจจุบัน และรายได้ เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการทดสอบค่าที (t-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way ANOWA) ด้วยสถิติทดสอบ (F-test) เมื่อพบว่าความแปรปรวนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจึงทำการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้(Sheffe) ผลการวิเคราะห์ พบว่าการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม **จำแนกตามเพศ** โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าประชาชนที่เป็นเพศชาย และเพศหญิง โดยภาพรวมมีการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = -1.101$, $Sig = .005$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล และด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ยกเว้นด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ที่พบว่าไม่แตกต่างกัน **จำแนกตามอายุ** พบว่าการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่มทั้งในภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน **จำแนกตามสถานภาพ** พบว่า การประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่มทั้งในภาพรวม และรายด้าน มีความไม่แตกต่างกัน **จำแนกตามระดับการศึกษา** พบว่าการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม ในภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($F = 3.356$, $Sig = .019$) ยกเว้นหากทดสอบรายด้าน ทุกด้าน จะพบว่าการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม มีความไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จึงเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่เชิงพหุ (Mean Difference)ของการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Sheffe) พบว่า ในภาพรวม ประชาชนที่ไม่ได้เรียน,มีการศึกษาระดับประถม, มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า, ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ทุกคู่จำแนกตามอาชีพหลักตามอาชีพหลัก ในภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($F = 3.950$, $Sig = .020$) ยกเว้นหากทดสอบรายด้าน ทุกด้าน จะพบว่าการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม มีความไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่เชิงพหุ (Mean Difference) ของการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Sheffe)ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) รายคู่ของการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม พบว่า ในภาพรวม ประชาชนที่มีอาชีพ ทำนา/ ทำสวน/ทำไร่ มีการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับ อาชีพค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับความแตกต่างของการประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม จำแนกตามรายได้พบว่า การประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม จำแนกตามรายได้ ในภาพรวม และรายด้าน มีความไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($F = .986$, $Sig = .399$) ในทุกด้าน

8. สรุปการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

การประยุกตใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้ 1) ประชาชนตำบลสำเภาลุ่ม ที่มี เพศต่างกันมีการประยุกตใช้ปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ในภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล และด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี(2)ประชาชนตำบลสำเภาล่ม ที่มีอายุต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ในภาพรวมและรายด้าน มีความไม่แตกต่างกัน 3)ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีสถานภาพต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ในภาพรวม และรายด้าน มีความไม่แตกต่างกัน 4)ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ยกเว้นหากทดสอบรายด้าน ทุกด้าน จะพบว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่มมีความไม่แตกต่างกัน 5)ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีอาชีพต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05ยกเว้นประชาชนที่มีอาชีพ ทำนา/ ทำสวน/ ทำไร่ มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกับอาชีพค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) ประชาชนตำบลสำเภาล่ม ที่มีรายได้ต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ในภาพรวม และรายด้านมีความไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($F = .986$, $Sig = .399$) ในทุกด้าน

9. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม และเพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ประชาชนตำบลสำเภาล่มระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 จำนวน 358 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)ใช้อธิบายการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน และการทดสอบ ค่าที่ t-test และวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ใช้ทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลอภิปรายผลการวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่มจากกลุ่มตัวอย่าง 358 คน สรุปผลการวิจัย 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนตำบลสำเภาล่ม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 304 คน คิดเป็น ร้อยละ 84.5 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 สถานภาพสมรส จำนวน 277 คนคิดเป็นร้อยละ 77.4 มีการศึกษาระดับประถม, มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่าจำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 80.7 มีอาชีพหลักทำนา/ ทำสวน/ ทำไร่ จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 92.2 มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 90.8 มีความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 2)การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่มระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่ม ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย เฉลี่ย = 4.67 S.D. = .46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่มเป็นอันดับหนึ่ง คือ ด้านความมีเหตุผลอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมา คือ ด้านความพอประมาณ ตามด้วย ด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม และ ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีโดยในแต่ละ

ด้านมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้¹⁾ ด้านความพอประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด คือ มีการปลูกพืชผักสวนครัวหรือเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคในครัวเรือน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ มีการผลิตหรือบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ (กินพืชผักอาหารพื้นบ้านแบบรู้จักคุณค่า) อยู่ในระดับมากที่สุด, มีการผลิตของใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อลดค่าใช้จ่ายในครอบครัวอยู่ในระดับมากที่สุด, มีการดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายตามฐานะ เช่น ไม่ใช้จ่ายเกินตัวเกินรายรับฟุ่มเฟือยอยู่ในระดับมากที่สุด, มีการลดค่าใช้จ่ายบางอย่างลง เช่น ค่าน้ำมันรถค่าโทรศัพท์ของกินของใช้อยู่ในระดับมากที่สุด, มีการเก็บออม และเลือกซื้อสินค้าที่ผลิตในท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุดและสุดท้าย คือ มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหรือการถนอมอาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านความมีเหตุผลในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด คือ มีการใช้เหตุผลในการพิจารณาการลงทุนหรือกู้เงิน เช่น ทรัพยากรที่มีความสามารถในการชำระเงินของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมา คือ มีการตัดสินใจเกี่ยวกับความพอเพียงในระดับครอบครัว เช่น เมื่อมีผลผลิตเหลือจากการบริโภคแล้วแบ่งขายเพื่อเพิ่มรายได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ให้ความร่วมมือในการจัดให้มีเวทีชาวบ้านเพื่อให้ประชาชนและผู้แทนธุรกิจหรือหน่วยงานของรัฐได้มาร่วมแก้ไขปัญหาของชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด การปลูกพืชตามฤดูกาล โดยพิจารณาความต้องการของท้องตลาด อยู่ในระดับมากที่สุด และสุดท้าย คือ มีการวางแผนการใช้น้ำในการเกษตรให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำที่มีในพื้นที่ และลดปริมาณการใช้น้ำประปาหรือน้ำบาดาลโดยใช้น้ำฝนหรือน้ำในแม่น้ำลำคลองทดแทน อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด คือ มีเครือข่ายหรือกลุ่มวิชาชีพเดียวกัน เพื่อจัดการการผลิตหรือบริโภคของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ มีระบบใช้จ่ายที่ดี เช่น การทำบัญชีครัวเรือน อยู่ในระดับมากที่สุด มีการวางแผนอนาคตของคนในครอบครัว เช่น มีการออมทั้งที่เก็บเงินไว้เองหรือฝากกับสถาบันการเงินอยู่ในระดับมากที่สุด การประกอบอาชีพหลายๆ อย่างในช่วงเวลาใกล้เคียงกันเพื่อรายได้ให้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด คนในครอบครัวช่วยกันทำงานหรือมีอาชีพเสริม อยู่ในระดับมากที่สุด การรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด มีการดูแลเรื่องการเรียนของลูกเพื่อเป็นการเตรียมตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อสุดท้าย คือ มีการพูดคุยเรียนรู้ร่วมกันภายในครอบครัวในเรื่องการละเว้นอบายมุขต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุด 4) ด้านเงื่อนไขความรู้ และคุณธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด คือ มีการใช้ความเพียรในการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุดและ มีการใช้สติในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ มีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุด มีการเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ ความคดของงานเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ผู้อื่นทราบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีการใช้ความรอบคอบและระมัดระวังที่จะนำความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับมาปฏิบัติจริง อยู่ในระดับมากที่สุด มีการประกอบอาชีพโดยยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตนเองและผู้อื่นอยู่ในระดับมากที่สุด มีการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุด มีการให้ความร่วมมือกับชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมชาติต่างๆ เช่น การป้องกันภัยน้ำท่วม อยู่ในระดับมากที่สุดมีการให้ความช่วยเหลือคนจน หรือคนด้อยโอกาสอยู่ในระดับมากที่สุด มีความอดทนในการประกอบอาชีพและช่วยเหลือสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อสุดท้าย คือ มีการยึดหลัก เดินทางสายกลางในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด

การทดสอบสมมติฐานในการวิจัยผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประชาชนตำบลสำเภาล่ม สามารถสรุปผล การทดสอบสมมติฐาน ได้ดังนี้ สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนตำบลสำเภาล่ม ที่มีเพศต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ในภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนตำบลสำเภาล่ม ที่มีอายุต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ในภาพรวม และรายด้าน มีความไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานสมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนตำบลสำเภาล่ม ที่มีสถานภาพต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในภาพรวม และรายด้าน มีความไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานสมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนตำบลสำเภาล่ม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ในภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานสมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนตำบลสำเภาล่มที่มีอาชีพหลักปัจจุบันต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ในภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานสมมติฐานข้อที่ 6 ประชาชนตำบลสำเภาล่ม ที่มีรายได้ต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในภาพรวม มีความไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย จากการสรุปผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นทำให้ทราบถึงการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ตำบลสำเภาล่ม และทราบถึงผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่มสามารถตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย และสามารถอภิปรายผลของการวิจัย ดังนี้ การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลสำเภาล่มในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้านทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันประชาชนหันมาให้ความสนใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้นจากอดีต ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถพิจารณาเป็นรายด้าน ดังต่อไปนี้ 1) ด้านความพอประมาณประชาชน ตำบลสำเภาล่ม มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่าข้อที่มีการนำการประยุกต์ใช้มากที่สุด ได้แก่ มีการปลูกพืชผักสวนครัวหรือเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคในครัวเรือน, การผลิตหรือบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ (กินพืชผักอาหารพื้นบ้านแบบรู้คุณค่า) การผลิตของใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อลดค่าใช้จ่ายในครอบครัว, การดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายตามฐานะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของสุพรรณ ภูมดี และคณะฯ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร: กรณีศึกษา กำลังพลศูนย์ประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและความมั่นคง ศูนย์บัญชาการทางทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน อยู่ในระดับมาก 2) ด้านความมีเหตุผลประชาชน ตำบลสำเภาล่ม มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุดและพบว่า ข้อที่มีการนำการประยุกต์ใช้มากที่สุด ได้แก่ การใช้เหตุผลในการพิจารณาการลงทุนหรือกู้เงิน เช่น ทรัพยากรที่มีความสามารถในการชำระเงินของตนเองการตัดสินใจเกี่ยวกับความพอเพียงในระดับครอบครัว เช่น เมื่อมีผลผลิตเหลือจากการบริโภคแล้วแบ่งขายเพื่อเพิ่มรายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรายุ พ่วงศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของคนในกรุงเทพฯ และปริมณฑลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในเขตปริมณฑลรับรู้และเข้าใจมากที่สุดว่าหลักเศรษฐกิจพอเพียงคือความมีเหตุผล อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีประชาชน ตำบลสำเภาล่ม มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย จิรายุ พ่วงศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของคนในกรุงเทพฯ และปริณทลพบ่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในเขตปริณทลรับรู้และเข้าใจมากที่สุดว่าหลักเศรษฐกิจพอเพียงคือการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว อยู่ในระดับมากที่สุด 4) ด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรมประชาชน ตำบลสำเภาล่ม มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่า ข้อที่มีการนำการประยุกต์ใช้มากที่สุด ได้แก่การใช้ความเพียรในการประกอบอาชีพการใช้สติในการดำเนินชีวิตการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อต่างๆ การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงการเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ ความคดของท่านเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรายุ พ่วงศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของคนในกรุงเทพฯ และปริณทลพบ่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในเขตปริณทลรับรู้และเข้าใจมากที่สุดว่าหลักเศรษฐกิจพอเพียงคือการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว อยู่ในระดับมากที่สุด

10. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

แม้จะพบว่า ประชนในตำบลสำเภาล่ม มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ก็ตาม แต่ก็มีบางข้อที่ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้¹⁾ ด้านเงื่อนไขความรู้และคุณธรรมในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง หน่วยงานภาครัฐ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล หรือพัฒนาชุมชนประจำอำเภอ ควรจัดหาแหล่งความรู้เพิ่มเติมให้กับประชาชน เช่น หนังสือพิมพ์ วารสารหรือนิตยสาร เพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ และควรจัดให้ประชาชนมีการรวมกลุ่ม ในการดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น 2) ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมพุ่มเฟิยสังคมแข่งขัน หน่วยงานของรัฐ เช่น ที่ทำการปกครองอำเภอ, องค์การบริหารส่วนตำบลหรือสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอควรส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในถิ่นฐานดั้งเดิม เข้าใจในสภาพแวดล้อมโดยการผสมผสานกับเทคโนโลยีใหม่ให้กลมกลืน ทั้งนี้เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน

11. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันและผู้สนใจจะทำวิจัยในเรื่องลักษณะดังกล่าวควรที่จะศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องดังนี้¹⁾ ควรศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลหรือจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนไว้เป็นกรณีศึกษา²⁾ ควรศึกษาในเรื่องของปัจจัยที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กับตัวแปรอื่นๆ

บรรณานุกรม

- สุพรรณ ภูมดี และคณะ. (2556). การรับรู้ในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของ
องค์การ: กรณีศึกษา กำลังพลศูนย์ประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและความ
มั่นคง ศูนย์บัญชาการทางทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญกรุงเทพฯ
- จิรายุ พ่วงศรี. (2553). การประยุกต์ใช้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของคนในกรุงเทพฯ และ
ปริณทล. วารสาร RMUTT Global Business and Economics Review.